



JUNIJ 2020

ŠOLSKO LETO 2019/2020

KAZALO

UVODNIK RAVNATELJICE.....	1
NAŠA ŠOLA.....	2
AVTOPORTRETI, PORTRETI, DRUŽINSKI PORTRETI.....	5
ŽIVLJENJE V VZGOJNI SKUPINI.....	6
ŠOLSKO DELO MED KARANTENO.....	8
KORONA PISMA OD DOMA.....	9
ČRIČKOV KUHARSKI KOTIČEK Z NAJ RECEPTOM: SRČNO JAJCE.....	10
DAN SLOVENSKE HRANE.....	12
PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE IN PEKA TORTE V ŠOLI.....	13
GIBANJE IN IGRA V NARAVI JE ZAKON.....	14
OBISK POLICIJSKE POSTAJE PTUJ.....	15
IZLET Z VLAKOM IN PRVA VOŽNJA Z VLAKOM.....	16
SODELOVALI SMO NA LIKOVNEM NATEČAJU.....	17
NAŠA VRTNA RAZISKOVANJA IN DIŠEČE ZELIŠČNE BLAZINICE ČAJNE ŽENIČKE.....	18
MLADI ČEBELARJI.....	19
ŽIVALI SO NAŠE DOBRE PRIJATELJICE: METULJI IN MUCE.....	20
ZAJČKI.....	21
PTIČKI.....	22
KONJI.....	23
DINOZAVRI IN ZMAJI.....	24
NAMESTO KONČNEGA IZLETA GREMO MI PO SVOJE.....	25
NOČ ČAROVNIC.....	26
LUNCA MENE GUNCA.....	27
NORČAVI PUST IN KRAŠENJE MESTNIH IZLOŽB TER OKEN.....	28
NAŠE PUSTNE LIKOVNE PODOBE.....	29
ZALJUBLJENO VREME.....	30
ROŽA LEPO TICA.....	31
KO SPREGOVORIJO DREVESA.....	32
RISANJE SANJSKIH DREVES V PESKOVNIK IN KREATIVNO SLIKANJE DREVES Z ZEMLJO.....	34
JESENSKO OBARVANA DREVESA.....	35
ZIMSKI PLES SNEŽINK.....	36
POMLADNA BARVITOST FRAKTALOV.....	37
ČRIČKOV POLETNI HOROSKOP.....	38
SKUPAJ POBARVAJMO DAN.....	40
NASMEH – VČERAJ, DANES, JUTRI: NASMEH NE POZNA DRUGAČNOSTI.....	41
FOTO UTRINKI CELOTNEGA LETA.....	42
MISLI DEVETOŠOLCEV OB ZAKLJUČKU OSNOVNE ŠOLE.....	44
DEVETI SE POSLAVLJAMO.....	45

SPLETNA STRAN ŠOLE: <http://www.osl-pivka.si>

LIKOVNO DELO NA NASLOVNICI (izbrano na natečaju Lions cluba POT MIRU): Leonita Mehmeti, 8. razred

UREDNIŠKI ODBOR: Jasna Veber Zazula, Alenka Kosem, Darinka Rojko Pičenko

IZBOR LIKOVNIH DEL IN FOTOGRAFIJ: Jasna Veber Zazula, Alenka Kosem

OBLIKOVANJE: Jasna Veber Zazula

LEKTORIRANJE: Darinka Rojko Pičenko

UVODNIK RAVNATELJICE

Spet se zaključuje še eno šolsko leto.

Leto, ki je bilo zelo drugačno od preteklih let.

Leto, v katerem smo se zraven pouka v šoli srečali tudi s poukom na daljavo. Prišlo je povsem nepričakovano. Oblika učenja na daljavo nam je vsem prinesla drugi pogled na izobraževanje. Računalnik je postal naša stalnica. V zelo kratkem času smo morali organizirati delo na drugačen način, in sicer tako, da je vse nemoteno teklo naprej. Delo na daljavo nam je prineslo nove izkušnje. Zelo smo bili veseli, ko smo dobili fotografije s strani učencev in staršev, kako poteka učenje na daljavo. Obenem pa smo se zelo razveselili vrnitve v šolske klopi, saj smo šolo vsi skupaj že zelo pogrešali. Čeprav so se stvari po vrnitvi v šolo precej spremenile in smo se morali navaditi na nova pravila, pa je vsekakor sodelovanje in medsebojno druženje tisto, kar šteje.

Leto, katerega si bomo zapomnili po številnih dogodkih, ki so se odvili skozi celotno šolsko leto. Veliko prireditev, športnih dogodkov, udeležba na otroškem parlamentu, sodelovanje v otroškem mestnem svetu, planinski izleti, jadranje, petje in ples, igranje, različni projekti in še bi lahko naštevali. Vsekakor pa ne moremo mimo tega, da so bili naši Črički spet nagrajeni. Nagrado za Čričke nam je podelilo Društvo specialnih in rehabilitacijskih pedagogov Slovenije. Nagrada za trud, prizadevanje, inovativnost, kreativnost. Vse to so naši Črički, kjer vsako leto strnemo tisto, kar se nam je najbolj vtisnilo v spomin. Vsako leto je namreč podoba Čričkov tista, ki odraža celoletno šolsko dogajanje v besedi in sliki. Tega pa vsekakor ne bi bilo brez inovativnih, ustvarjalnih učencev in učiteljev, ki se skupaj iz leta v leto trudijo, da je podoba Čričkov edinstvena.

Vsekakor je to tudi leto, ko bo naša šola praznovala. In to ne kar tako. Praznovala bo častitljivih 70 let. Priprave so že stekle, vse ostalo pa naj ostane skrivnost. Zgodovino pišemo vsak dan sproti. Tako smo jo napisali in narisali tudi mi z letošnjo novo izdajo Čričkov.

Naj Vas razveselijo in pričarajo delček našega vsakdana na šoli.

mag. Lidija Marin, ravnateljica

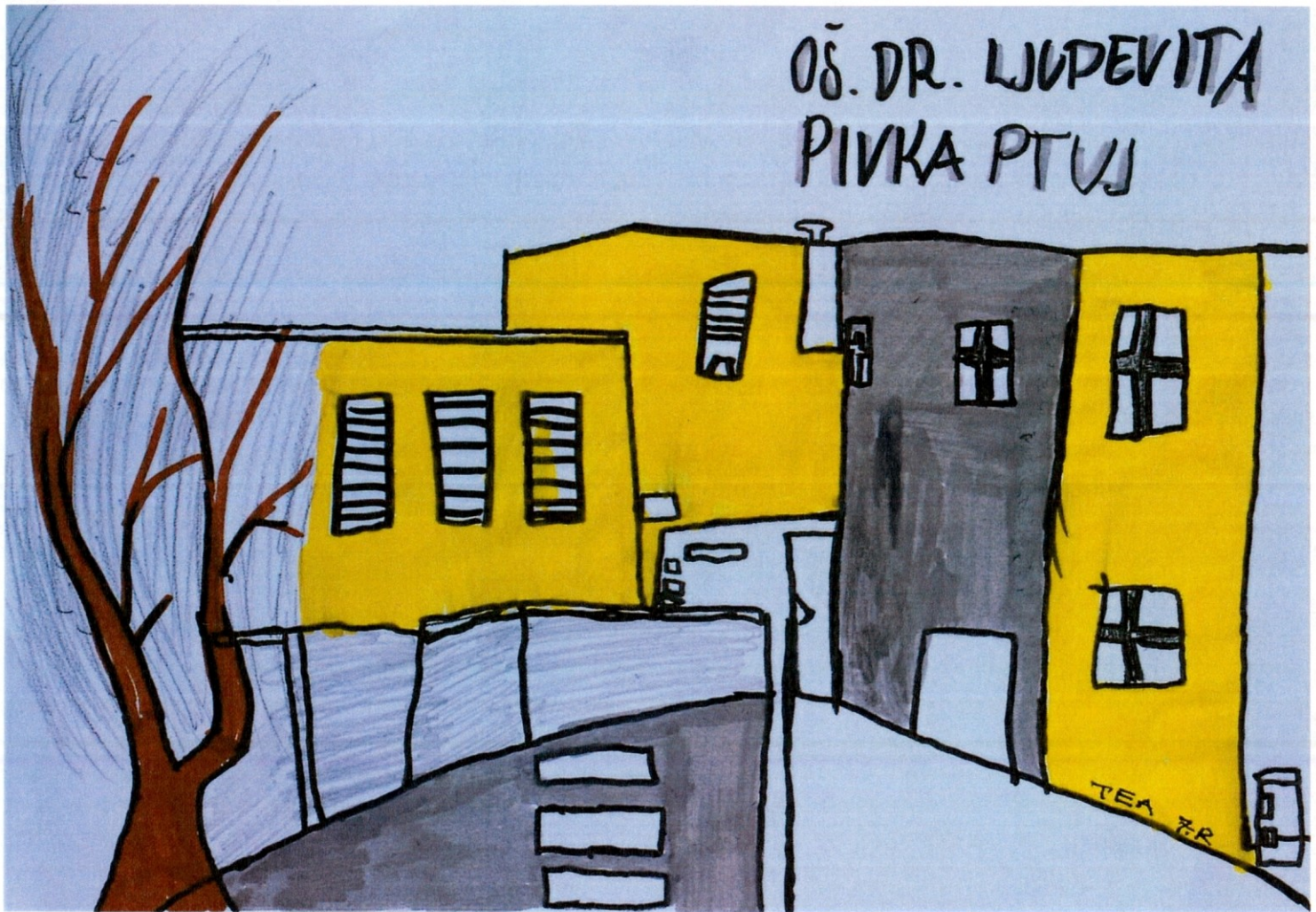


Katja Bukšek, 6. r.



Boštjan Zajšek, 6. r.

NAŠA ŠOLA



Naša šola izvaja vzgojno-izobraževalni program za otroke z motnjo v duševnem razvoju: prilagojeni izobraževalni program z nižjim izobrazbenim standardom od 1. do 9. razreda in posebni program vzgoje in izobraževanja od 1. do 5. stopnje. 1. septembra 1950 je bil organiziran prvi posebni oddelk, prvi učitelj tega oddelka je bil defektolog g. Adalbert Slekovec. Od leta 1979 do leta 2016 je šola delovala na Raičevi 2. Leta 2016 se je preselila v dolgo pričakovano novo stavbo na Ulici 25. maja 2 a. Jaz sem prišel v to šolo leta 2018, v 5. razred. Ko sem prišel, mi je bilo malo hudo, ker nisem nikogar poznal. Učitelji so bili zelo prijazni in sčasoma mi je postalo lažje. V razredu imam tudi prijatelje, ki jih v tem času pogrešam.

David Jus, 6. r.

Šola je bila kot samostojni zavod ustanovljena leta 1979. Šola ima 2 826 m² notranjih prostorov in 454 m² zelenice. Ko sem prišla v šolo, sem bila sramežljiva. Dobila sem nove prijateljice. Kot novinko so me vsi na šoli lepo sprejeli. Sedaj sem na šoli drugo leto. Rada imam glasbo in petje v zboru. Uživam tudi pri lutkovnem krožku in jogi. Zelo rada hodim na to šolo, saj sem postala bolj vesela in samozavestna. Zelo se veselim vsakega nastopa, ker rada sodelujem. Rada se družim zunaj s prijatelji. Uživam v naravi in druženju s sošolkami in prijatelji.

Nina Prašnički, 6. r.

Naša šola je stara štiri leta. Imenuje se dr. Ljudevita Pivka. Je v Ulici 25. maja 2 a, 2250 Ptuj. Zdaj je šola nova, prej pa je bila pri mestni upravi. Naša šola je nova na Ptuj. Ima kar nekaj učilnic, sobo za sproščanje, dve telovadnici, veliko jedilnico, pisarne in veliko igrišče, kamor gremo najrajši po pouku in se igramo. Najrajši pa smo, ko dobimo lepo oceno. Imamo ravnateljico, pomočnico ravnateljice, tajnico, svetovalnega delavca, delovno terapeutko, kuharje, čistilke, hišnika in seveda učitelje. Na šoli imamo tudi različne dejavnosti, to so lutkovni krožek, joga, plesni krožek, judo, karate ... Vsak dan se v šoli naučimo nekaj drugega. Veliko se učimo, telovadimo in pojemo. V šoli se tudi družimo in igramo.

Anemari Mohorko, 6. r.

Naša šola je velika. Ima igrala. Je rumene in bele barve. Ima veliko učilnic in oken. Je na Ptuj. Imamo igrala, vrt in zraven je dijaški dom. Moji sošolci so šli v novo šolo leta 2016, torej so v njej četrto leto. Jaz jo zelo lepo doživljam. Prišla sem letos. Najprej sem se počutila malo žalostno, ker sem pogrešala iz prejšnje šole prijateljice. Tukaj so me lepo sprejeli. Na začetku sem bila malo sama, potem pa sem imela prijateljice. V šoli mi je všeč, da imam dobre sošolke in prijateljice. Pri mojih sošolcih bi mi bilo všeč, da me ne bi več izzivali. Najbolj sovražim, ko me izzivajo. Najboljša predmeta sta slovenščina in matematika. Učiteljice in učitelji so zelo prijazni.

Katja Bukšek, 6. r.

Hodim v OŠ dr. Ljudevita Pivka na Ptuj. Narejena je bila leta 2016. Zraven šole so: trgovina, bloki, srednja šola in hiše. Pri vhodu je rumena in pri igrišču. Pri šoli so parkirišča za šolo in za bloke. Pri šoli je še dijaški dom. Za šolo imamo prostor za kombije in za kolesarjenje.

Prišel sem v 4. razredu. Bil sem vesel, ker mi je tu lažje, malo pa nisem bil vesel, ker so me izzivali. V 5. razredu sem se počutil veselo. Imeli smo kolesarski krožek in bilo je zelo zabavno.

Želim si, da bi se spet kmalu videli v šoli.

Boštjan Zajšek, 6. r.

Naša šola je dobila ime po dr. Ljudevitu Pivku, vojaku, odličnem profesorju, telovadcu in narodnozavednem delavcu.

V šolo sem prišla leta 2018 iz OŠ Ljudski vrt. V začetku sem se počutila zelo žalostno, ker nisem vedela, kako me bodo sprejeli novi sošolci. Ampak vsak začetek na novo je težek. Zdaj se v šoli počutim super, imam v redu sošolce in super učitelje. Včasih se skregamo, a se hitro pobotamo. Šola je zelo lepa in v njej se počutim zelo v redu in je ne bi zamenjala za nič na svetu in tudi učiteljev ne, saj so vedno z nasmehom na ustih in z žarki v očeh. Zakon pa je naš razrednik Tomaž. Učitelji nam vedno priskočijo na pomoč, ko jih potrebujemo.

Ko sonce posije na šolo, se kot jutranja zora lesketa v nasmehu razigranih otrok.

Lea Cizerl, 7. r.

OŠ dr. Ljudevita Pivka se nahaja v Ulici 25. maja na Ptuj. Ravnateljica je gospa Lidija Marin.

Šolo sem začel obiskovati 3. februarja 2020. Prej sem hodil na OŠ Olge Meglič. Na sedanjo šolo, učence, učitelje in druge zaposlene se še nisem navadil. V to šolo ne hodim rad, saj pogrešam svoje prejšnje sošolce in prijatelje. V razredu, ki ga obiskujem sedaj, imam tudi sošolca Benjamina, kateri je tudi moj sosed v bloku, v katerem stanujem. Z njim se dobro razumem in se tudi včasih zjutraj odpraviva skupaj v šolo. Na šoli mi je najbolj všeč to, da je v njej dvigalo. Nad dvigali sem zelo navdušen in vem že marsikaj o njih. Na to šolo hodim žal premalo časa, da bi o njej napisal kaj veliko. Ne poznam je še dobro, saj sem jo pred korona virusom obiskoval le kakšen mesec. Sedaj mi ta pouk na daljavo bolj odgovarja, ampak imamo preveč nalog za delati.

Ta šola je zelo lepa od zunaj in od znotraj. In všeč mi je zato, ker je lepe barve.

Timi Gomzi, 7. r. 3

Naša šola se imenuje Osnovna šola dr. Ljudevita Pivka.

Je zelo velika, prostorna in je rumene barve. Ima zelo veliko telovadnico, lepo urejene razrede in udobno jedilnico. K naši šoli spadajo tudi vrt in zunanja igrala. Imam prijazne sošolce in tudi veliko prijateljev. Tudi učitelji so zelo prijazni. Naša šola je najboljša in edinstvena, saj je vsak učenec, ki jo obiskuje, edinstven in nekaj posebnega. Zelo sem vesel, da sem lahko del nje.

Zelo rad hodim v šolo.

Miha Prosenjak, 7. r.

Naša šola je zelo velika. Je rumeno-siva.

V njej se počutim zelo dobro. Učitelji so zelo prijazni, čeprav jih včasih razjezimo. Na našo šolo sem prišla v 3. razredu. Takrat sem se počutila zelo prestrašeno. Šole sem se kar hitro navadila in zelo sem vesela, da sem prišla na to šolo. Zdaj se počutim v njej zelo dobro. S sošolci se v redu razumem. Pouk je res dober, razen včasih je malo bolj zahteven. Jaz imam rada vse predmete, najljubša pa sta mi gospodinjstvo in slovenščina.

Naša stara šola je bila res že kar stara, ampak v njej je bilo res super.

Monja Lešnik, 8. r.

V to osnovno šolo sem začel hoditi v četrtem razredu. Takrat je bila še stara šola na Raičevi 2. Kljub temu da je bila šola stara, sem se v njej počutil dobro, saj so učitelji zelo prijazni. Tudi sošolce sem dobil zelo fajn. V letu 2016 smo se preselili v novo moderno šolo pri dijaškem domu. Šola je zelo lepa in prostorna. V njej se učenci počutimo zelo dobro. Odvijajo se razne dejavnosti in prireditve, na primer božičkovanje. Zelo sem ponosen, da lahko obiskujem to osnovno šolo.

Klemen Njivar, 8. r.

V našo šolo sem prišla v 6. razredu.

Naša šola je rumena in bela. Stara je štiri leta. Šola stoji nasproti centra in poleg dijaškega doma. Naslov je Ulica 25. maja 2 a, 2250 Ptuj.

Ko sem prišla, sem bila prestrašena in držala sem se za sebe. Čez nekaj časa sem se navadila in našla prijatelje. Sedaj se počutim v redu, z učitelji se v redu razumem in s sošolci tudi. Včasih se skregamo. Z drugimi se tudi razumem v redu, ampak z nekaterimi pa ne.

Delo v šoli mi je všeč. Všeč sta mi matematika in slovenščina. Všeč so mi tudi drugi predmeti, ampak ne najbolj.

V stari šoli sem bila samo enkrat, ampak zdelo se mi je lepo.

V prihodnosti si želim, da bi bila uspešna in da bi imela poklic, ki si ga želim.

Janja Mendaš, 9. r.

Naša šola je rumeno-sive barve. Stara je približno štiri leta. Stoji v Ulici 25. maja.

V to šolo sem prišla v tretjem razredu. Ko sem prišla, mi je bilo malo čudno. Morala sem se navaditi na nove sošolce in druge ljudi na šoli. Zdaj sem že navajena na vse na šoli. S sošolci se v redu razumemo, čeprav se včasih skregamo. V redu se razumem tudi z učitelji in ostalimi delavci na šoli. Pouk na tej šoli se mi zdi lažji kot na redni šoli. Najljubši predmeti so mi glasba, slovenščina in družba (zgodovina).

Stare šole se ne spomnim dobro. Tam je bilo tudi fajn, samo ne tako, kot je tu.

AVTOPORTRETI, PORTRETI, DRUŽINSKI PORTRETI



Nastja Bošnik, PPVI 3



Andrej Kostanjevec, 3. r.



Ana Janžekovič, 2. r.



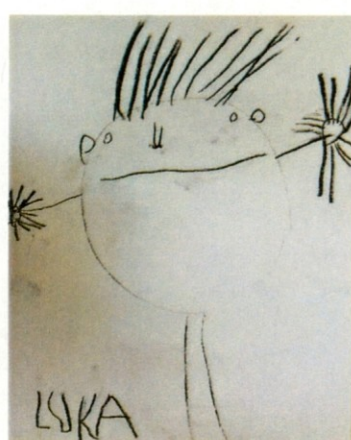
Enej Mlakar, 3. r.



Katja Bosilj, 2. r.



Žak Čerček, 3. r.



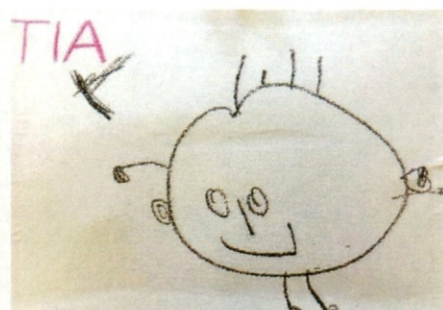
Luka Zelenko, PPVI 4



Jan Glavica, 2. r.



Nace Brenčič, 3. r.



Tia Ranfl, 1. r.



Evelyn Ajd, 1. r.



Katja Bosilj, 2. r.



Andrej Kostanjevec, 3. r.



Anej Mlakar, 3. r.

ŽIVLJENJE V VZGOJNI SKUPINI

V TEM ŠOLSKEM LETU SMO V VZGOJNI SKUPINI KATJA, MARTIN, DEJAN, VALERIJA, SIMON, ŽAN, IVANS, ADEL, ALEN, MATEJ, DARKA, STANKA, DENIS IN SUZANA. BI RADI VEDELI, KAJ POČNEMO? POZORNO BERITE IN BOSTE IZVEDELI. PO OPRAVLJENIH ŠOLSKIH OBVEZNOSTIH SE NAJVEČKRAT ODPRAVIMO NA ŠOLSKO IGRIŠČE. NA NJEM SE RAZGIBAVAMO, IGRAMO NOGOMET, MEČEMO NA KOŠ ALI PA SI SAMO PODAJAMO ŽOGO. NAJRAJE PA TRENUTNO IGRAMO PETELINČKA. PRED POJAVOM KORONAVIRUSA SMO UŽIVALI NA ZIBELKI ALI PA OB SPUŠČANJU PO TOBOGANU. TUDI KLOPCE BI, ČE BI ZNALE GOVORITI, MARIKAJ POVEDALE O NAS IN NAŠIH SIMPATIJAH. VŠEČ SO NAM TUDI SPREHODI V BLIŽNJO OKOLICO IN DELO NA VRTU. OGLEDAMO SI TUDI INFORMATIVNE ODDAJE IN SEVEDA TUDI KAKŠEN PRIMEREN FILM. IGRAMO DRUŽABNE IGRE, RIŠEMO, NAJRAJE BARVAMO MANDALE. OB VEČERIH NEKATERI RADI PREBIRAMO REVIJE, DRUGI BEREMO KNJIGE. KDAJ PA KDAJ PA TUDI POLEŽAVAMO PO SOBAH IN SE SAMO POGOVARJAMO. Z DARKO, STANKO, DENISOM IN SUZANO SE DOBRO RAZUMEMO. LAHKO BI ŠE NAŠTEVALI MARIKAJ, KAR POČNEMO, A NE BOMO. ZAPISALI SMO NEKAJ »CVETK« IZ NAŠEGA BIVANJA V VZGOJNI SKUPINI.

UČENKE IN UČENCI VZGOJNE SKUPINE

SEDAJ PA ŠE MALO POEZIJE

V VZGOJNI SKUPINI IMAMO SE RADI,
SAJ SMO PRIJATELJI PRAVI POSTALI,
KI BODO VEDNO SKUPAJ DRŽALI.
SE RADI DRŽIMO PRAVIL,
IN ČE JE TREBA, TUDI NAVODIL.
KDAJ PA KDAJ SMO TUDI NAGAJIVI,
ŠE POSEBEJ, KO BI RADI KAJ SLADKEGA DOBILI.

POGLEJTE SI ŠE NAŠE LIKOVNE IZDELKE



Adel Plohl, vzgojna skupina



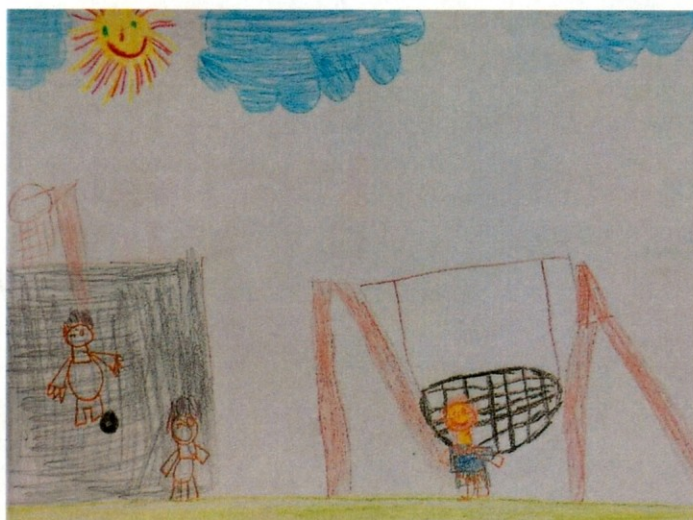
Alen Plohl, vzgojna skupina



Žan Krivec, vzgojna skupina



Simon Kozel, vzgojna skupina



Martin Bosilj, vzgojna skupina



Katja Bosilj, vzgojna skupina



Valerija Kopšič, vzgojna skupina

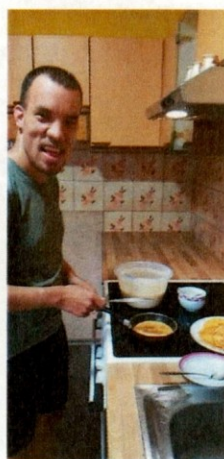
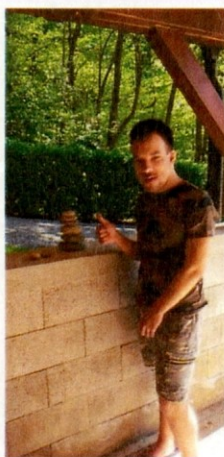


Dejan Hriberšek, vzgojna skupina

ŠOLSKO DELO MED KARANTENO

Sebastjan in njegova mama sta se skupaj odločila, da z nami delita svoje občutke o šolskem delu na daljavo med karanteno. Iz srca se zahvaljujeta razredničarki Tanji Ješovnik in vsem ostalim učiteljem, ki so Sebastjana s pohvalami in pozitivnimi besedami usmerjali in spodbujali k šolskim nalogam. Mama meni, da se je Sebastjan zelo dobro počutil in znašel med karanteno. Pravi, da tako nasmejanega, veselega in zgovornega Sebastjana, kot nam ga bo predstavila v tem prispevku, pozna le njegova družina doma. V šoli ga v taki luči ne poznamo, ker tega ne pokaže, saj je Sebastjan bolj zadržan in tih fant. Po zajtrku je sledila šolska naloga od doma, ki so jo učitelji vsak dan pridno in natančno pošiljali na šolsko spletno stran in na mail. Seveda pa je bil Sebastjan kot vreme. En dan je bil vesel in nasmejan, spet drug dan pa prav tečen in jezen. Odvisno, kaj je bilo za domačo nalogo. Pa ne le zaradi domačih nalog, vendar bolj zato, ker se Sebastjan ne fotografira preveč rad in mu je to šlo malo na živce. A mama mu je pojasnila, da morata vsako opravljeno nalogo poslati učiteljem, da učitelji vidijo, če so naloge opravljene. Tako je iz dneva v dan in iz tedna v teden z velikim veseljem opravljal domače naloge. Najraje je ustvarjal, kuhal in šival, nekoliko manj pa je bil navdušen nad učnimi listi, računanjem in pisanjem. Najbolj pa je bil Sebastjan vesel, ko je na šolski spletni strani videl objavljene svoje fotografije in fotografije, drugih učencev. Takrat je imel nasmešek do ušes. Sebastjan se je vsakič zelo razveselil vsakega mnenja učitelja, ki mu je odpisal in mu dal povratno informacijo o opravljeni nalogi. Končno pa so prispele tudi informacije, da se učenci vračajo nazaj v šolske klopi. Sebastjan je bil zelo vesel, da bo po dolgem času spet videl svoje sošolce in svojo učiteljico. Po tihem je namreč komaj čakal, da se vrne nazaj v šolo. Najbolj pa je bil navdušen, da bodo v šoli vsi nosili maske. Mama ob tej priložnosti izreka vse pohvale za velik trud svojemu sinu Sebastjanu. Bravo Sebastjan! Učitelji prav tako čestitamo Sebastjanu za redno in kvalitetno opravljene naloge. Prav tako pa čestitamo mami, ki je v času dela od doma bila Sebastjanu v veliko oporo in spodbudo. Z mamo sta pridno in ponosno pošiljala opravljene naloge nam učiteljem. Izbrali smo le nekaj od teh fotografij, na katerih lahko opazimo Sebastjanovo zadovoljstvo in veselje, o katerem nam je poročala mama. Ob koncu prispevka pa je še strnila, da se je Sebastjan zelo razveselil ponovnega prihoda v šolo. Sedaj se iz šole vsak dan vrača z nasmeškom na obrazu in doma si želijo, da tako tudi ostane do konca šolskega leta.

Sebastjan Levanič iz PPVI 5 z mamo



Moji dnevi karantene so bili super. Z družino smo se imeli lepo, saj smo počeli skupaj stvari, ki jih že dolgo nismo. Ker rada kuham, pospravljam in se igram z svojim kužkom, mi skoraj nikoli ni bilo dolgčas. Zelo sem se veselila nalog, ki so jih učiteljice pripravile za pouk na daljavo. V začetku karantene me je bilo malo strah, saj nisem vedela, kaj točno se dogaja, katera grozna bolezen je to, ki nas ogroža. Ampak po pogovoru s starši mi je bilo lažje. Skrbno si umivam in razkužujem roke ter po potrebi nosim masko. Najbolj sem pogrešala druženje s sošolci in prijateljicami. Zelo sem pogrešala mojega fanta Žigo. Pogrešala sem tudi sorodnike in mojo botro. Ko smo izvedeli novico, da se lahko ponovno vrnemo v šolo, sem bila zelo vesela. Komaj sem čakala, da pride ta dan. Čeprav je zdaj v šoli malo drugače, kot smo navajeni sicer, se imamo lepo.

Nuša Valenčič iz PPVI 5 z mamo



KORONA PISMA OD DOMA

Draga Nina!

Jaz zelo pogrešam sošolce in učitelje. Doma sem, ker je prepovedano hoditi v šolo, zaradi bolezni. Doma se igram z Janom, Žanom in Ano. Doma se učim z mamo. Atiju pomagam zunaj hiše. Skačem na trampolinu. Z bratrancem Lovrom sva se poškodovala. S sestrično Lizo sem se igral skavte. Kaj delaš ti?

Lep pozdrav,

Filip Jakob

Hej Sonita!

Hej hej zelo te že pogrešam in komaj čakam, da te spet vidim, da se bova lahko pogovarjali in smejali. Pogrešam Nušo, Marka, Klemna in vse druge sošolce in nekatere učitelje. Sporočam ti, da sem v redu in zdrava. Upam, da si tudi ti, ker res nočem, da se ti kaj zgodi, ostani doma, umivaj si roke in druži se z manj ljudmi. Komaj čakam, da se vsi vidimo.

Lepo se imej,

tvoja prijateljica Monja

ČRIČKOV KUHARSKI KOTIČEK

Tudi v šoli na daljavo smo dobro jedli. Učenci so si kar nekaj slastnih in pisanih obrokov, polnih vitaminov in mineralov, pripravili doma sami. Pa pogledjmo nekaj kuharskih mojstrov, ki so nastale po navodilih naše učiteljice Tine Majerič.



Nina Prašnički, 6. r.



Aljaž Hameršak, 9. r.

Eden izmed najbolj »IN« receptov so bila zagotovo jajca v srčku. Tega vam bomo zaupali.

SRČNO JAJCE

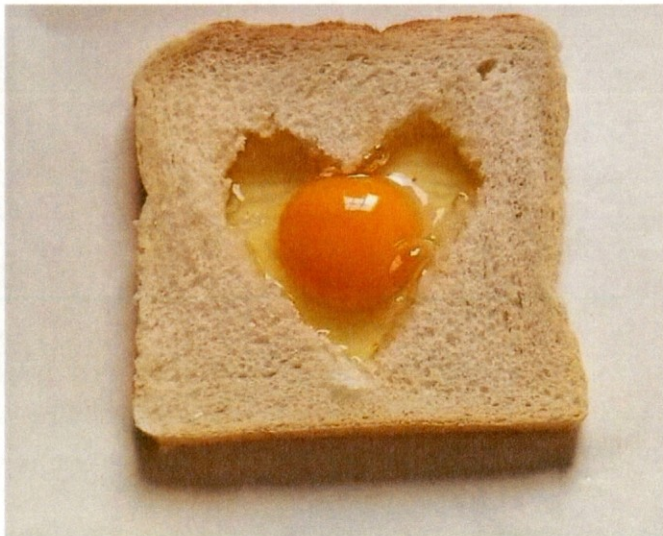
SESTAVINE (ZA 1 OSEBO):

- 1 jajce
- 1 rezina kruha za toast (lahko je kateri koli drug kruh)
- sol
- poper
- maslo

PRIPRAVA

- Najprej segrejte pečico na 200°C.
- Iz toasta izrežite z nožem ali modelčkom, če ga imate, poljubno obliko: srček, zvezda, krog.
- Nato previdno strite jajce v sredino izrezane oblike.

Sebastjan Levanič, PPVI 5



- Malo posolite in poprajte.
- Jajce pecite v pečici približno 5 minut, da beljak zakrckne.



Tjaša Svenšek, 6. r.

Jajce pa je prav tako odlično, če je v srčku iz hrenovk. Ne pozabite dodati nekaj sveže zelenjave.



Timi Gomzi, 7. r.



Sara Kumer, 9. r.

DOBER TEK



DAN SLOVENSKE HRANE NA OŠ DR. LJUDEVITA PIVKA

Vlada Republike Slovenije je leta 2012 sprejela sklep o razglasitvi dneva slovenske hrane. Obeležujemo ga vsak tretji petek v novembru. Ker je sklepe potrebno upoštevati, predvsem pa ker nam je mar, kakšno hrano jemo in v kakšnem okolju živimo, smo ta dan praznovali tudi na OŠ dr. Ljudevita Pivka.

Dan smo kot v večini slovenskih vzgojnih zavodov začeli z zdravim slovenskim zajtrkom. Okrepčali smo se s kruhom iz krušne peči, domačim maslom in mlekom iz bližnje kmetije, medom domačih čebelarjev, za povrh pa pojedli jabolko iz slovenskega sadovnjaka.

S polnimi želodci smo se preselili v šolsko telovadnico, kjer so se nam predstavili čebelarji ČD Ptuj in sadjarka sadjarstva Vrecl. Čebelar, gospod Silvo Božičko, nam je predstavil delo čebelarja, čebelarstvo opremo, predvsem pa je govoril o najpomembnejšem – o pomenu čebel za človeka in okolje. Sledila je predstavitev pridelave jabolk, v kateri smo izvedeli, kako pridelujejo jabolka v sadjarstvu, ki zalaga našo šolo. Naučili smo se, kako pripraviti tla, posaditi drevesce jablane in kako ga negovati.

Po končanih predstavitvah smo odšli v razrede, kjer nas je čakalo 12 delavnic. V njih smo spoznali pridelavo hrane nekoč in danes. Tako smo eno našo učilnico spremenili v mlin. V njej so naši mladi mlinarji s pomočjo mlina na kamne mleli žito, s siti pa so se preizkusili v ustvarjanju zdroba ter ostre in gladke moke. V naslednji učilnici je skupina pekla domač kruh. Svoje napotke sta jim podajali gospodinji Slavica Vincek in Marija Bezjak iz Društva podeželskih žena občine Markovci. Ker na domači kruh najbolje paše maslo, so v tretji delavnici izdelovali prav tega. Obiskal nas je zbiratelj starih kmečkih pripomočkov, gospod Jože Muhič, ki je predstavil pridelavo masla v več kot sto let stari napravi, menda proizvajalca Škoda. Seveda so si naši učenci lahko pogledali tudi za naše okolje bolj pogost pripomoček za izdelavo masla. Ker na maslo sodi še med, smo tudi čebelicam posvetili eno od naših delavnic. Zaradi letnega časa medu sicer nismo mogli točiti, smo pa čebelam svoj poklon pokazali z ustvarjanjem panjskih končnic.

Da krave niso vijoličaste in da mleko ne nastane v tovarni, smo spoznali v mlečni delavnici. V sodelovanju s Kmetijsko-gozdarskim zavodom Ptuj smo postavili mlečno cesto. Ker pa se največ naučimo iz izkušenj, smo v učilnico pripeljali kravo. Ni se oglašala, tudi z repom ali nogo ni udarjala. Je pa imela mleko in prav vsi smo se lahko preizkusili v molži.

Ker je bila letos tematika posvečena zeliščem, smo pripravljali različne zeliščne čaje, slane in sladke zeliščne namaze ter ustvarjali s pomočjo zelišč. Da smo se še bolj okrepčali, so v eni od naših učilnic pripravili jabolčni kompot, v preteklost pa smo se vrnili v koruzni delavnici. Tam smo se preizkusili v ličkanju koruze, jo luščili na star način ter ustvarjali iz ličja. Tako kot nekoč so 9. razredi obiskovalcem ponujali okrepčilo – koruzno pogačo. Da pa smo vendarle bili bolj sodobni, smo v koruzi merili vlago. Ugotovili smo, da še ni dovolj suha, zato jo je bilo potrebno obesiti. Ker pa k vsakemu prazniku sodi tudi glasba, smo ustvarjali še instrumente. Iz te učilnice je odmevala pesem naših čebelarjev. 5. razredi so mislili tudi na še kako potreben počitek – izdelovali so blazine z ajdovimi luskinami ter jih poslikali z motivi Ptuja. Ostali učenci smo si njihove umetnine z veseljem ogledali.

Čeprav smo se na ta dan kot kmetje nagarali, smo šolo zapustili z nasmehom na obrazu ter polni novega znanja in izkušenj.

Učenci z učiteljico Marjetko Svenšek Kristovič



PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE



učenci PPVI 4–5

Ko sem praznovala svoj 13. rojstni dan, sem povabila sorodnice in sorodnike in še polno svojih prijateljev in prijateljic. Ati je pekel na žaru čevapčiče. Ko smo se najedli, smo šli s kužki na sprehod. Ko smo prišli nazaj, pa smo jedli čokoladno torto, ki mi jo je spekla mami. Za moj rojstni dan je bilo lepo. Lovili smo se, se igrali skrivalnice in se pogovarjali. Najbolj všeč mi je bilo druženje z vsemi in pinjata, ki mi jo je dala babica. Vesela sem bila vseh daril.

Katja Bukšek, 6. r.

ČE PRAV SMO ŠELE PRVI RAZRED, ŽE ZNAMO SPEČI NAJBOLJŠO TORTO NA SVETU.



GIBANJE IN IGRA V NARAVI JE ZAKON



Martin Bosilj, PPVI 2



Martin Šimenko, 7. r.



Katarina Križanec, 7. r.



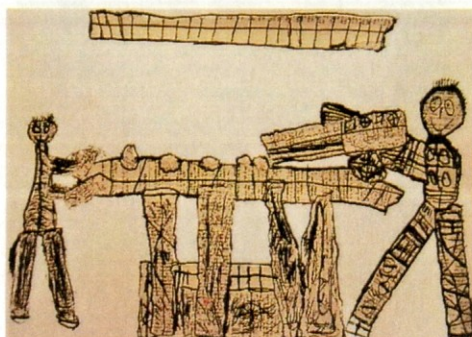
Aleksandra Serdinšek, PPVI 6



Ajda Belšak, PPVI 1



Ajda Belšak, PPVI 1



Nejc Emeršič, PPVI 4–5



Klemen Žuran, 5. r.



Sara Mendaš Ferencek, 5. r.



Nuša Rodošek, 8. r.

OBISK POLICIJSKE POSTAJE PTUJ

Težko sem čakal dan, ko smo obiskali policijsko postajo, saj sem si zelo želel videti, kaj je v tisti temni stavbi. Z nami sta šli učiteljica Janja in učiteljica Klementina.

Ko smo prišli na Policijsko postajo Ptuj, so nam pokazali policijsko opremo in kaj vse potrebujejo za kršitelje javnega reda in miru. Ko smo šli dalje, smo videli prostor, kjer sprejemajo klice v sili. Najbolj mi je bil všeč policijski kombi in ko so spustili sireno iz kombija. Zares si želim postati policaj.

Tilen Hofman, PPVI 4–5

Meni so bil najbolj všeč zapori. V zaporu ni preveč fajn. Si osamljen in nestrpen. Pogrešaš punco in nimaš več avta. Bojim se, da bova midva s Tilnom šla v zapor. Ne bi si tega želel. Videl sem tudi policijsko opremo, policijsko uniformo in sem bil skupaj z Nikijem v policijski marici. Bojim se, da mi bodo vzeli vozniško in avto, ko bom mogoče delal izpit za avto. Najljubši policist mi je bivši policist Janez Lovrec. Vesel sem, da smo vsi videli mojega očeta. Ko bom mogoče zaprt tri mesece, bom zelo pogrešal svojo družino in moj dom. Raje ne bom policist in tat. Moj prijatelj Tilen me bo zelo pogrešal in jaz njega. Želim si, da sva na varnem.

Žiga Lovrec, PPVI 4–5

Videl sem zapore, lisice, policijske jopiče, avte, pripomočke in video nadzore. Na policiji je bilo zares zabavno, imajo še policijski čoln.

Civilna oblačila so običajna oblačila, ki jih nosimo vsaki dan.

Ko pride policist, se obleče v uniformo.

Nejc Emeršič, PPVI 4–5



IZLET Z VLAKOM V VELIKO NEDELJO

Lepega oktobrskega dne smo se zgodaj zjutraj odpeljali z vlakom na izlet v Veliko Nedeljo. Ogledali smo si muzejsko zbirko v gradu. Videli smo predmete, ki so jih uporabljali naši predniki. Zatem smo se odpravili na ogled letnega gledališča. Zelo smo bili ponosni, saj tam v predstavah igra tudi naš učitelj Tonček. V Osnovni šoli Velika Nedelja nas je sprejel gospod ravnatelj Stanko. Razkazal nam je celo šolo in na koncu smo spili kavico in pojedli pecivo kar v njegovi pisarni. Povabili smo ga, da tudi on obišče kdaj nas na naši šoli. Zaključek pa je bil najboljši. Učitelj Tonček nas je povabil na malico kar na svoj dom. Spoznali smo njegovo prijazno ženo Jožico, ki je pripravila najboljše hrenovke in piškote. Komaj smo pojedli, je bil že čas za odhod, saj nas vlak ne bi čakal. Na vlaku smo spoznali še sprevodnika. Z njim smo spregovorili nekaj besed o njegovi službi in že smo bili na Ptuju. In tako je minil še en čudovit dan.

Učenci in učitelja iz PPVI 6



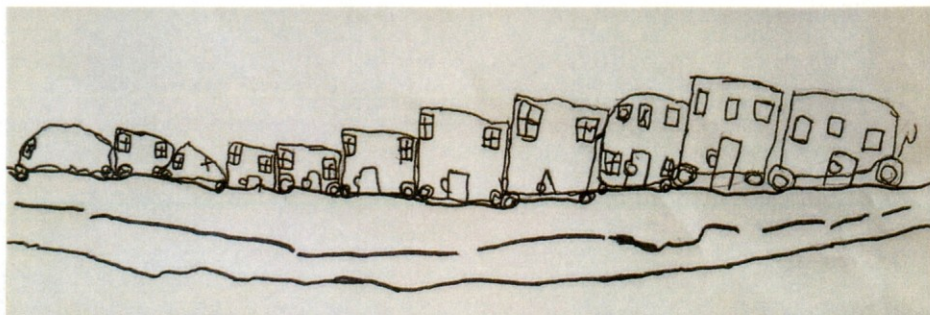
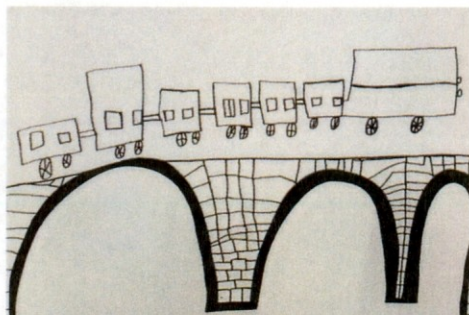
MOJA PRVA VOŽNJA Z VLAKOM

Velikokrat se peljemo z vlakom, saj imamo sorodnike v Zidanem Mostu ali pa se peljemo v Maribor.

Najbolj se spomnim, ko sem šel prvič z vlakom in me je bilo strah. Mami sem takrat rekel, da grem samo na vlak, ki bo rdeče barve. Vlak je bil seveda modre barve. Jaz takrat še nisem poznal barv. Ko smo vstopili, jer mama rekla, da je vlak moje barve. Najprej ni bilo prostora v vagonih, zato smo stali ob oknu na hodniku. Jaz sem se takrat tako držal mame, da sem imel bele prste na rokah.

Še velikokrat smo se peljali z vlakom, samo ta dogodek se mi je najbolj vtisnil v spomin.

Benjamin Belšak, 7. r.



SODELOVALI SMO NA LIKOVNEM NATEČAJU

NAŠI UČENCI VSAKO LETO V OKVIRU LIKOVNAGA NATEČAJA RAZMIŠLJAJO O NARAVNIH IN DRUGIH NESREČAH. S SVOJIMI LIKOVNIMI IZDELKI POSKUŠAJO OZAVEŠČATI O KRUTIH POSLEDICAH NESREČ. LETOS SO POD VODSTVOM LIKOVNE PEDAGOGINJE ALENKE KOSEM V RAZLIČNIH LIKOVNIH TEHNIKAH USTVARJALI NA TEMO »BOLJE PRIPRAVLJEN, KOT POPLAVLJEN«. ČESTITAMO VSEM USTVARJALCEM ZA ČUDOVITE LIKOVNE PODOBE, ŠE POSEBEJ PA LEONTINI IN ŽANU MARKU ZA PREJETI NAGRADI.



Florijan Hajdini, 5. r.



Rok Petek, 5. r.



Leontina Memeti, 9. r. (odtis), **nagrada**



Leontina Memeti, 9. r. (matrica kolažnega tiska)



Žan Mark Mazi, 7. r., **nagrada**

ČESTITKE!



NAŠA VRTNA RAZISKOVANJA

Danes smo v podaljšanem bivanju šli na šolski vrt. Na vrtu smo zelo zalili jagode, da bodo dobro rasle. Zatem smo si privoščili odmor in jedli sladke jagode. Ker jih pridno zalivamo, tudi pridno zorijo. Jagode so bile zelo rdeče, slastne in sladke. Po odmoru smo pulili topinambur in ga dali učiteljici Tamari. Kasneje smo imeli kviz o rastlinah, kdo jih pozna najboljše. Kviz je bil zelo izenačen, saj sva z Aljažem poznala veliko rastlin. Iz šolskega vrta nama je učiteljica Jasna nabrala nekaj zelišč, katere sva prepoznavala glede na vonj. Za sajenje v vrtu uporabljamo zemljo iz komposta, ki ga naredimo iz plevela in bioloških odpadkov.

Zelo rad delam na vrtu, saj me delo z rastlinami zelo sprosti.

G. T.

DIŠEČE ZELIŠČNE BLAZINICE ČAJNE ŽENIČKE

V tem šolskem letu je na našo šolo prišla čajna ženička iz POŠ Trnava. V projektu **Spodbujanje socialnega vključevanja otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami v lokalno okolje** se radi povezujemo, zato smo jo vzeli za svojo, mi pa smo njim poslali sinjega medvedka. Oba nastopata v zgodbah, ki smo jih brali. Zdaj, junija, se od čajne ženičke poslavljamo. Pospremili so jo devetošolci.

Kaj boste spakirali v škatlo čajne ženičke?

V škatlo bomo dali zvezek s fotografijami in vtisi, kaj vse smo doživeli ob čajni ženički. Ker nosi s sabo poseben čaj, jim ga bomo poslali tudi mi. Na šolski zelenici imamo čudovit zeliščni vrt.

Torej ste naredili čajno mešanico?

Ne, ne bomo jim poslali čaja. Zelišča smo posušili in iz njih naredili senzorne blazinice.

Kaj pa je senzorna blazinica?

Iz blaga smo s šivalnim strojem zašili majhne vrečke. Vanje smo nadevali zelišča - vsako zelišče v svojo vrečko - in jih zašili. Nastale so blazinice, ki jih lahko raziskujemo s čutili: s tipom in seveda vonjem.

Torej bodo morali učenci OŠ Trnava ugibati, kaj se skriva v vrečkah?

Točno tako. Lahko jih otipajo, če jim bo to pomagalo ugotoviti, za katero zelišče gre, najlažje pa jih bodo prepoznali po vonju. Izbrali smo zelišča, ki imajo močan, značilen vonj. Vsa lahko uporabimo za čaje. Poslali pa bomo tudi namige, da naloga ne bo pretežka.



MLADI ČEBELARJI

Na OŠ dr. Ljudevita Pivka si lahko učenci med interesnimi dejavnostmi izberemo tudi čebelarski krožek.

Učiteljica nas uči, kakšna je čebela, kje domuje, kdo vse živi v njeni družini, kaj vse čbelica zna in kako pomaga nam.

Tudi mi smo v tem šolskem letu oblekli oblačila čebelarja in pokukali v čisto pravi panj. V njem sicer ni bilo čebelje družine, je pa imel vse, kar potrebuje, da postane dom slovenski KRANJSKI SIVKI.

Tudi, ko smo slekli čebelarsko obleko, smo bili pravi čbelarji. Sami smo zbijali satne okvirje, jih žičili, vstavili satno osnovo v satnik, izdelovali svečke iz voska in delali to, kar pač delajo čbelarji. Vsak od nas je izdelal svojo satno osnovo, svojo svečko, poslikal svojo panjsko končnico in prav vsem je šlo dobro od rok.

Čeprav smo skozi leto pridobili kar nekaj teoretičnih znanj, pa smo se na koncu ure vsi najbolj veselili igrice. Večini sta bili najbolj všeč: »Čbelice na pašo, čbelice v panj« in čbelji spomin.

Žal se je v letošnje šolsko leto prikradla človeška varoja, ki nam je onemogočila, da bi lahko ob koncu šolskega leta s čisto pravimi čbelarji točili med. Ker pa pravi čbelarji nikoli ne obupajo, bomo počakali na naslednje leto.

Zaključujemo s čbelarskim pozdravom

NAJ MED!

Mladi čbelarji z učiteljico Marjetko



ŽIVALI SO NAŠE DOBRE PRIJATELJICE

METULJI

Metulji so male živali, ki letijo nad pašniki. Nekateri so pisani, drugi imajo lepe vzorce, tretji so enobarvni. Vsi so lepi.



Mitja Šimenko, PPVI 4



Anemari Mohorko, 6. r.

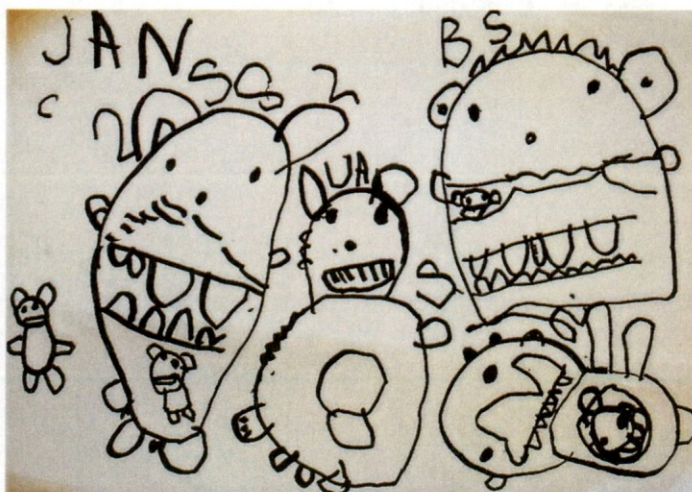
MUČE

Moji muci je ime Pika. Stara je 10 let. Je bele in črne barve in ima rumene oči. Zelo je lepa. Rada je brikete in zelenjavo. Pije mleko in vodo. Najrajši od vsega lovi miši. Miši se je bojijo in pred njo bežijo, ker ima Pika ostre zobe in dolge bele brke. Rada spi na stolu in v postelji. Piko rad cartam. Stisnem jo k sebi, ker je mehka kot polh. Včasih je prijazna, včasih pa malo jezna in takrat me poškrampa.

Simon Kozel, 4. r.



Nuša Valenčič, PPVI 5



Jan Glavica, 2. r.

ZAJČKI

Moji zajčici je ime Pika. Je bele barve. Ima mala ušesa in male tačke. Najraje se carta pri meni. Rada je korenček, travo in solato ter pije vodo. Najraje hodi po travi. Njena dlaka je kot medved mehka. Ponoči je Pika v kletki v moji sobi. Podnevi pa skače naokoli po travi. Rada se igra z malo žogico.

Eva Ciglar, 5. r.



Lena Murata, PPVI 3



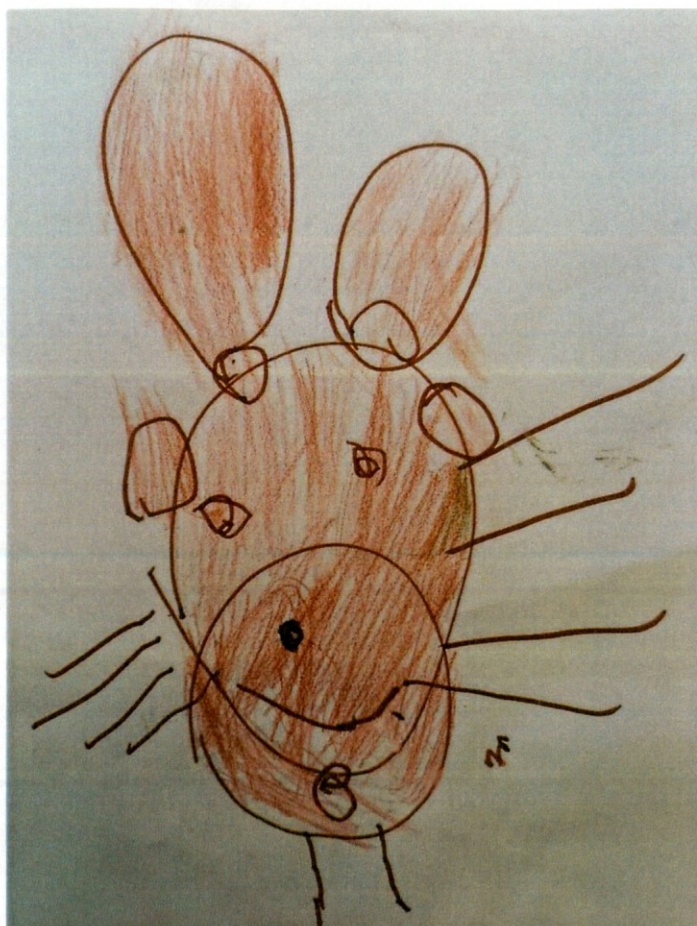
Nastja Bošnik, PPVI 3



Eva Brodnjak, PPVI 3



Lora Krajnc, PPVI 3



Klara Sabol, PPVI 1



Klara Sabol, PPVI 1

PTIČKI



Martin Bosilj, PPVI 2



KONJI

Konji so živali in jih lahko jahamo. So različne barve. Eni imajo dolgo dlako, eni pa so kratkodlaki. Ko so mali, so žrebički. Ko pa zrastejo, postanejo veliki konji. Obstajajo tudi poniji. Meni sta najbolj všeč dva konja, rjavi in črni. Če bi bila ta dva konja moja, bi jima dala ime Mistral in Spirit. Imela bi hlev za njiju in bi za oba lepo skrbela. Čistila bi jima hlev vsak dan. Postlala bi jima posteljo iz slame, ker so konji občutljivi na hladno. Ko sem jahala konja, me je malo dvigovalo in malo sem se bala višine. Kmalu pa sem se navadila in mi je bilo všeč. Konj je občutljiv na to, če se ga človek boji. Zato je boljše, da se konja ne bojiš. Če se navežeš na konja, se bo konj počutil isto kot ti. Če bi bila srečna, bi bil srečen tudi konj. Če bi bila žalostna, pa bi bil žalosten tudi konj. S konjem se lahko pogovarjamo in mu zaupamo skrivnosti. On nas bo vedno poslušal in nas bo poskusil potolažiti. Konj tolaži tako, da nastavi glavo in nežno roka. Konj in človek se zelo navežeta in želita biti skupaj za vedno.

Nina Prašnički 6. r.

Moja velika ljubezen so konji. Imam jih zelo rada. So ljubke živali. Ko sem bila v 5. razredu, sem tudi jaz jahala konja. Imela sem tak občutek, kot da letim po zraku in kot da sanjam.

Tjaša Svenšek, 6. r.



DINOZAVRI

Dinozavri so zelo velike živali. Jejo meso in druge dinozavre. Rastlinojedci jejo liste. Dinozavri so: triceratop, tiranozaver rex in mnogi drugi. Dinozavri so izumrli vretenčarji, ki so na zemlji kraljevali več kot 100 milijonov let. Neleteči dinozavri so izumrli konec krede, pred 65 milijoni let.

Boštjan Zajšek, 6. r.



Boštjan Zajšek, 6. r.



Boštjan Zajšek, 6. r.

ZMAJI

Zmaj je rdeče barve. Ima bele pike. Bruha ogenj, je prijazen. (Mitja Krajnc, 3. r.)

Moj zmaj je oranžne barve, ima zelene trikotne packe. Ima rad ljudi. Najraje je hruške. (Simon Kozel, 4. r.)

Moj zmaj bruha ogenj in elektriko. Je zloben. Je veliko kot gora. Najraje je kuščarje. Moj zmaj lahko leti. (Timi Klausner, 4. r.)

Moj zmaj ima krila, se pusti božati. Je listje in češnje. Je zelo prijazen in miren. (Đuli Križanec, 4. r.)

Zmaji so veliki, so zlobni. Če bi srečal zmaja, bi se skril za hišo. (Žan Horvat, 4. r.)

Zmaj je prijazen in se rad igra z mano. Rad je zelenjavo, solato in grah. Če bi srečal zmaja, bi ga pobožal. (Marko Škrinjar, 4. r.)



24 Simon Kozel, 4. r.



Đuli Križanec, 4. r.



Timi Klausner, 4. r.

V okviru junijskega naravoslovnega dneva smo postali taborniki.

Idejo smo dobili med gledanjem filma Gremo mi po svoje 2. Tudi mi smo želeli spoznati, kako je biti tabornik.

Učiteljica Tanja Kaučević nam je predstavila obleko tabornika in osnovne taborniške veščine.

Pokazala je gibalne vaje in nam opisala zaposlitve za vsako delovno postajo. Začeli smo s poligonom. Na njem smo tekali v slalomu, skakali po kamnih čez potok, premagovali ovire skozi pnevmatike, se plazili skozi pajkovo mrežo in se na koncu zavrteli na vrtilnem stebru.

Naslednja postaja je bila ribolov. Tu smo z ribiško palico lovili ribice.

Nato smo se preselili na lokostrelsko postajo. Z lokom in puščicami ter pištolo smo streljali v tarčo iz slame.

Sledila je postaja iskanje sledi divjih živali. Mi smo prepoznali vse. Na tej postaji smo še po vonju in izgledu iskali pare suhih in svežih rastlin.

Kot pravi taborniki smo postavljali šotor in se preizkusili v postavljanju tabornega ognja. Kot se za tabornike spodobi, smo zapeli tudi nekaj taborniških pesmi.

Da se bomo bolje znašli v divjini, smo se naučili orientacije v naravi.

V pohodniškem duhu smo se ob koncu podali skozi Ptuj. Sledili smo znakom, ki so nas na koncu pripeljali do čisto prave skrinje z zakladom. Kam smo ga skrili mi, vam pa ne povemo.

Lora: Meni je bilo najbolj všeč lovljenje ribic.

Eva: Meni je bil všeč poligon.

Nan: Meni je bilo najbolj všeč lokostrelstvo.

Alen: Meni je bilo všeč lokostrelstvo. Dobro sem streljal v tarčo.

Martin: Jaz sem bil najboljši v streljanju.

Adel: Meni je bilo najbolj všeč skakanje skozi pajkovo mrežo.

Učenci PPVI 2 IN PPVI 3 z učiteljicama Marjetko in Tanjo



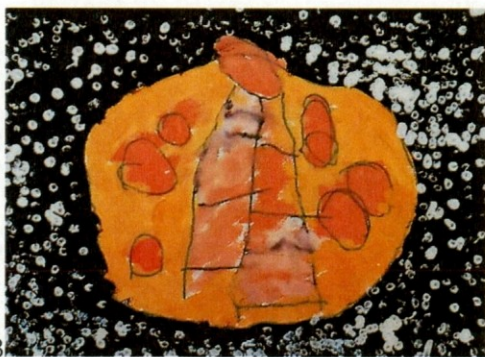
NOČ ČAROVNIC

Noč čarovnic je strašna. Namaskiramo se lahko v klovna, drakulo, samara, netopirja, vampirja, hudiča in čarovnico. Jaz sem bila vila metulj. Tako namaskirani lahko hodimo po hišah. Ljudje nam dajo bonbone ali denar. Za noč čarovnic si lahko porežemo buče in jih naredimo v strašila.

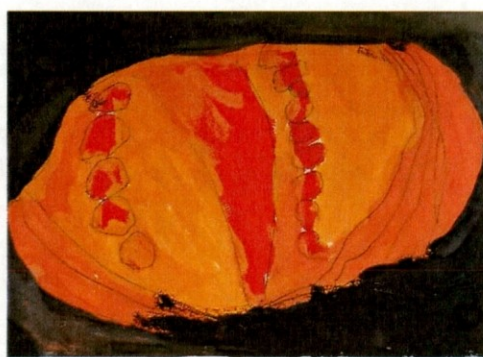
Vahida Ivanič, 5. r.



Nan Horvat Sušanj, PPVI 3



Eva B., PPVI 3



Lora K., PPVI 3



26 Lena M., PPVI 3



Nastja B., PPVI 3

LUNCA MENE GUNCA

Luna je zelo lepa zvečer in lepo sveti v temi ponoči. Ima najlepšo barvo svetlobe. Okrog nje plešejo zvezdice in se veselijo. Rade se pogovarjajo in plešejo v krogu. Sem pa tja pa katera od njih pade na Zemljo in takrat si lahko zaželimo skrito željo ljubezni.

Angelina Mislovič, 6.r



Nan Horvat Sušanj, PPVI 3



Lora Krajnc, PPVI 3



Lena Murata, PPVI 3



Eva Brodnjak, PPVI 3



Angelina Mislovič, 6. r



Laura Roškar, PPVI 5



Mitja Šimenko, PPVI 4



Sebastjan Levanič, PPVI 5

NORČAVI PUST

TAKOLE SMO SE ZA PUSTA HRUSTA V KLOVNOVSKI PREOBLEKI ZABAVALI PRVOŠOLČKI S SVOJIMI UČITELJICAMI



TAKOLE PA SMO LETOS OKRASILI PTUJSKE MESTNE IZLOŽBE IN OKNA UPRAVNE ENOTE MOF



TAKOLE PA IZGLEDAJO NAŠE PUSTNE LIKOVNE PODOBE



Aleksandra Serdinšek, PPVI 6



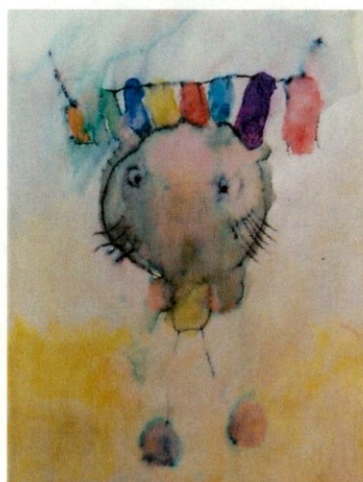
Jan Šprah, PPVI 6



Kaja Zavec, PPVI 6



Valerija Kopšič, PPVI



Ajda Belšak, PPVI 1



Žan Pernek, PPVI 6



Žan Mark Mazi, 7. r.



Jan Šprah, PPVI 6



Andrej Kostanjevec, 3. r.



Anej Mlakar, 3. r.

ZALJUBLJENO VREME

VREME OB KONCU LETOŠNJEGA ŠOLSKEGA LETA BO POVROČILO PRAVE LJUBEZENSKE ZAPLETE

Ob koncu šolskega leta bo začelo zelo grmeti. Na zadnji šolski dan bo celo nebo postalo rdeče barve in iz njega bodo treskale ognjene strele. Iz neba bo začelo najprej snežiti. Sneg se bo med padanjem spreminjal v rdeče srčke. Notri v njih bo veliko ljubezni. Leteči srčki bodo padali po tleh. Če jih boste uspeli ujeti v roke, se vam bodo v rokah stopili in vi se boste zaljubili. Zaljubili se boste v tistega fanta ali tisto punco, ki bo prvi prišel mimo vas. Punce se bodo v fante in fanti v punce. Potem boste celo poletje zaljubljeni vanjo ali vanj. Pošiljali si boste ljubezen prek telefona. Lahko pa se bosta tudi v živo videla. Šla bosta na sladoled. Fant bo plačal puncici sladoled. Potem jo bo fant povabil v kino in ji kupil kokice in kokakolo. Po kinu ji bo kupil vrtnico in jo bo s kolesom peljal domov. Ko jo bo pripeljal domov, se mu bo ona zahvalila. On pa se ji bo zahvalil za ljubezen in ji povedal, da se je imel z njo lepo. In potem bo ona rekla, da je v njega in da sta skupaj. In oba bosta vesela odšla domov.

Rok Petek in Klemen Žuran, 5. r.

Ljubezen je, da imaš nekoga rad takega, kot je v resnici. Ni važna samo lepota, ampak prava ljubezen. Prava ljubezen je, ko se zares zaljubiš. Če ti je kdo všeč, mu v obraz povej, da ga imaš rad in da bi ga rad povabil na zmenek. Jaz sem zaljubljena in čutim ljubezen v srcu. Srce mi močno bije za njega. Imam ga zelo rada. On je moj. Ko ga zagledam, se mi lička pobarvajo na rdeče, ker sem v njega. Postanem zelo vesela. Srce mi bije bolj hitro. Noge mi skačejo v zrak. Roke mi mahajo. V očeh se mi bliska. V glavi pa čutim, kot da se mi meša. To je ljubezen.

Angelina Mislovič, 6. r.



Angelina M., 6. r. Katja B., 6. r.

David J., 6. r.

Žiga L., PPVI 4–5

Boštjan Z., 6. r.

Nina P., 6. r.





Lena Murata, PPVI 3



Nan Horvat Sušan, PPVI 3

ROŽA LEPOTICA

Roža lepótica raste samo v Aziji, ker tam je veliko različnih vrst rastlin. Je zelo redka roža. Poleti začne rasti, jeseni pa ji odpadejo cvetovi. Ti cvetovi najlepše dišijo. Vonj imajo po soku rdečega sadja. Iz teh cvetov se lahko delajo parfumi. Uporabljamo jih za telo, da se z njimi nadišavimo. Parfumi iz rože lepótica lahko kupite v Evropi, Aziji in Severni Ameriki. Stane 50 evrov.

Tadej Marin, PPVI 5



Tadej Marin, PPVI 5

KO SPREGOVORIJO DREVEŠA

Sem zelo mlado listnato drevo. Staro sem komaj 18 let. Imam veje in liste ter velike korenine. V mojo senco se pridejo spočit ljudje. Nudim jim senco in toplino. Sem prijetno in prijazno zavetje. Rastem v gozdu. Okoli mene raste polno dreves.

Tomaž Skela, PPVI 4–5

Sem drevo z debelim deblom. Imenujem se hrast in živim v gozdu. Staro sem 50 let. Sem drevo za živali. Imam veliko vej in listja. Na meni živijo ptice in mi pojejo. Sem dom za sove in veverice. Pri meni živi tudi medved.

Ivans Nekrasovs, PPVI 4–5

Rastem na vasi v Trnovcih. Sem mlado listnato drevo. Staro sem 38 let. Okoli mene sije sonce. Družbo mi dela moja punca in Frančkov pes Medo. Opažam, da sem na kmetiji in znam govoriti po prleško. Svoje plodove nudim ovcam, psu Medeku, piščancem, pujsu in mačku. Veje imam zmigane, deblo pa je ostro. Moje korenine so mokre, ker me veliko zalivajo. Z mojimi vejami in listi objemam svojo punco. Rad imam, da me nese veter. Ko me nese, se počutim zaljubljeno. Počutim pa se tudi vznemirjeno, ker se bojim, kaj se mi bo zgodilo.

Žiga Lovrec, PPVI 4–5

Sem prijazno drevo polno spominov in polno zanimivih oblik. Rado plešem in uživam. V moji senci sedita Tilen in Tadej. Sem drevo samozavesti in upoštevam druge ljudi. Moja jabolka jesta Žiga in Matej. Sem drevo lepih navad in lepih trenutkov, ki jih rad delim. Sem tudi drevo letnih časov. Imam rado vse letne čase, ki me obiščejo. Moje korenine so zelo lepe. Sem drevo družin in sorodnikov. Sem drevo prijaznih učiteljev in učiteljic. Jaz rastem s prijatelji. Sem tudi drevo poguma in norčij. Rado imam red in da je vse na svojem mestu. Sem drevo privlačnosti, ker imam punco, ki me razume. Sem drevo vseh mesecev v letu in vseh svojih barv.

Nejc Emeršič, PPVI 4–5

Sem zelo mlado listnato drevo in rastem doma na travi. Moje veje so zelo goste. Imam veliko barvnih listov in ljudem dajem senco. Po meni rade plezajo mačke. Zelo sem veselo, ko pridejo mačke. Ob meni raste tudi mnogo drugih dreves, ki mi delajo družbo. S soslednjimi drevesi smo dobri prijatelji in radi se skupaj pohecamo.

Niki Majcen, PPVI 4–5

Sem veliko drevo. Moje korenine so zelo debele, deblo pa je veliko in razširjeno. Včasih imam probleme, ker sem zelo veliko. Staro sem 98 let in pri teh letih nimam želje imeti žene, ker je to sama žalost. Tudi nimam rado veliko veselja. Imam pa zelo rado svoj mir. Zelo sem veselo, ko pride zima in ko vidim, kako me otroci gledajo in opazujejo moj mir. Želim si le, da bi okoli mene bila mir in sneg. Sem takšno drevo, ki se tudi zelo hitro lahko razjezi. In lahko se zgodi, da katerega drevesa sploh nimam več rad. Sem srečno in nesrečno drevo. Najraje od vsega imam, da smo vsi dobri prijatelji. Rado imam, ko me otroci kepajo in se sankajo v moji bližini.

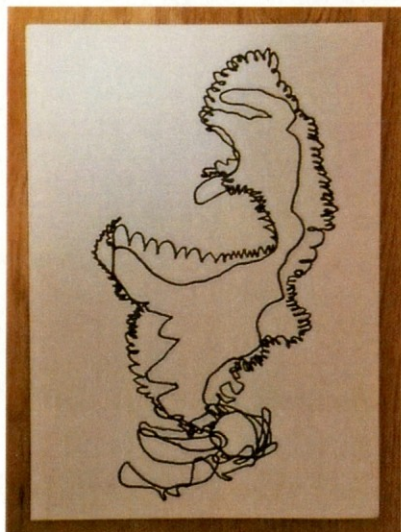
Tilen Hofman, PPVI 4–5

Sem gorsko drevo. Rastem v visokih gorah, kjer so same skale, trava in sneg. Moji prijatelji so koze, ovce in sova. Veliko časa je okoli mene sneg. Včasih pa pridejo ljudje pogledati čisto gor na špico k meni. In se nato poleg mene na špici radi slikajo.

Tadej Marin, PPVI 5

Sem lepo in nasmejjano drevo, ki je še mlado. Staro sem 50 let. Deblo je iz mojega telesa. Rastem v Mariboru. Imam polno mladega listja. Pijem vodo iz svojih korenin. Greje me moje toplo sonce. Okoli mene raste zelena trava. Po moji senci se sprehajajo Arnej Ivkovič, Tanja Žagar in Igor Milič. Ko mi v jeseni odpade listje, pa mi ljudje odžagajo veje in si z njimi zakurijo, da jim je toplo in da jih ne zebe. In tako naj ostane tudi naprej.

Matej Vinko, PPVI 5



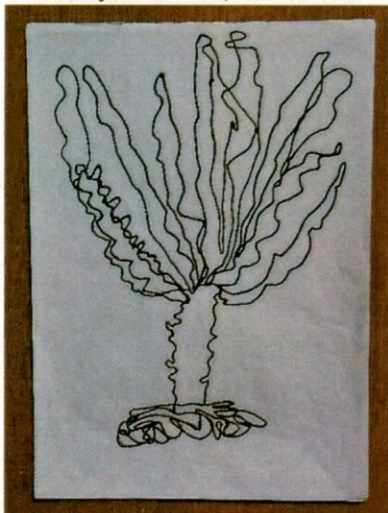
Nejc Emeršič, PPVI 4–5



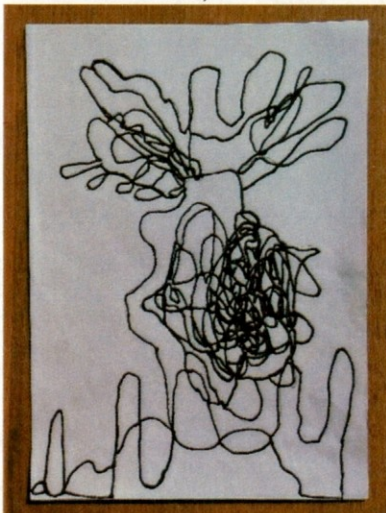
Žan Krivec, PPVI 4–5



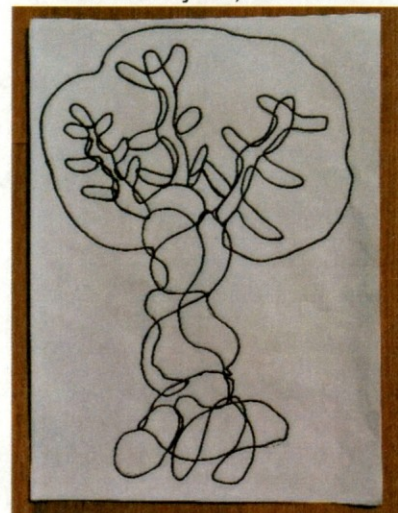
Niki Majcen, PPVI 4–5



Matej Vinko, PPVI 5



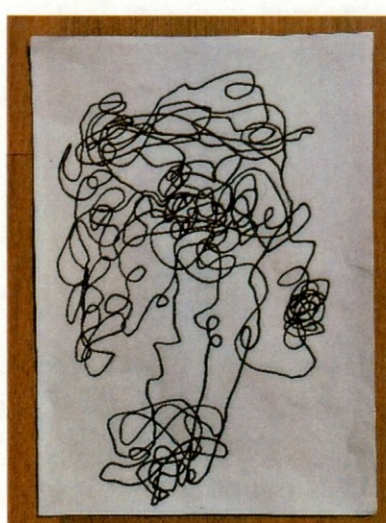
Tomaž Skela, PPVI 4–5



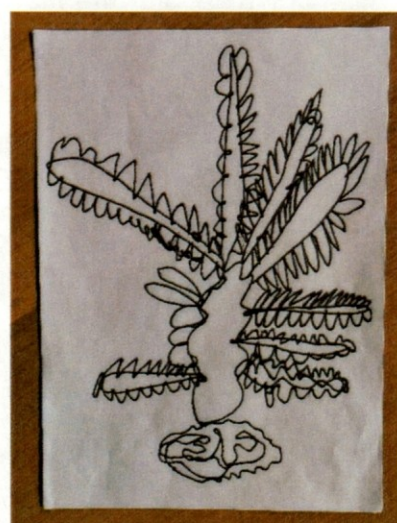
Tadej Marin, PPVI 5



Žiga Lovrec, PPVI 4–5



Tilen Hofman, PPVI 4–5



Ivans Nekrasovs, PPVI 4–5

NAJMLAJŠI PA SVOJA SANJSKA DREVESA NARIŠEMO KAR V MINI PESKOVNIK



PRI KREATIVNOSTI PA JIH LAHKO NASLIKAMO TUDI Z ZEMLJSKO ZMESJO



Matej Vinko ↑ ↓ Sebastjan Levanič



Luka Kos ↑ ↓ Mitja Šimenko



Tadej Marin ↑ ↓ Laura Roškar



DREVEŠA MOGOČNA JE JESEN V PRVI 3 OBARVALA TAKO



Nastja Bošnik



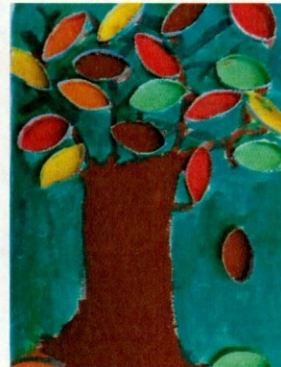
Nan Horvat Sušanj



Nastja Bošnik



Eva Brodnjak



Lena Murata



Lora Krajnc

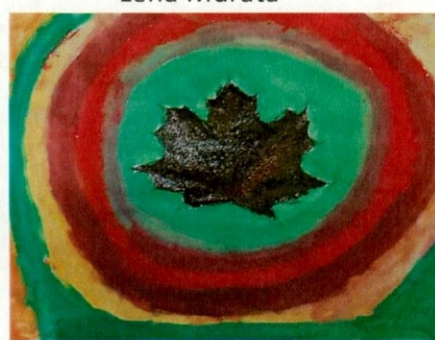
Lora Krajnc



Mitja Šimenko



Lena Murata



Eva Brodnjak



Nan Horvat Sušanj



Nastja Bošnik

ZIMA

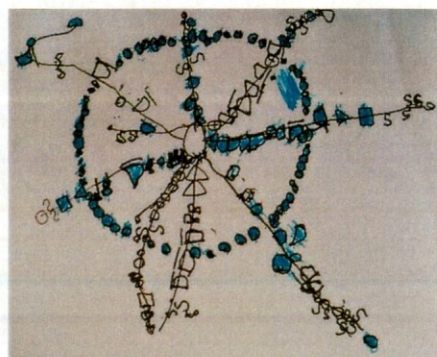
IN PRIŠLA JE HLADNA KO SNEŽENI PLES NAM KIMA



Nastja Bošnik, PPVI 3



Nan Horvat Sušanj, PPVI 3



Lora Krajnc, PPVI 3



Žiga Lovrec, PPVI 4-5



IN ŽE JE TU **POMLAD** KO VSE CVETI,
 FRAKTALNA BARVITOST ŽIVLJENJA SE PREBUDI



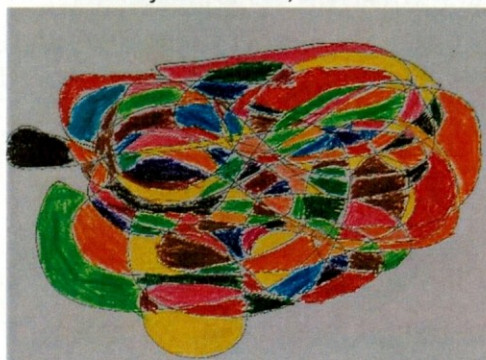
Sebastjan Levanič, PPVI 5



Matej Vinko, PPVI 5



Niki Majcen, PPVI 4-5



Tilen Hofman, PPVI 4-5



Žiga Lovrec, PPVI 4-5



Niki Majcen, PPVI 4-5



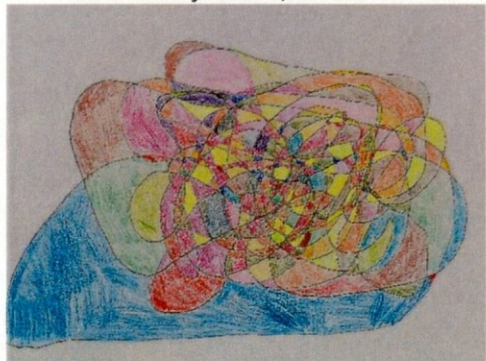
Tadej Marin, PPVI 5



Mitja Šimenko, PPVI 4



Ivans Nekrasovs, PPVI 4-5



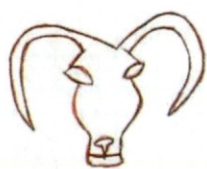
Tomaž Skela, PPVI 4-5



Nejc Emeršič, PPVI 4-5



Nejc Emeršič, PPVI 4-5



OVEN (21. 03.-20. 04.)

ŠLI BOSTE V GOZD. TAM BOSTE SREČALI MNOGO ŽIVALI IN MNOGO DREVES. DREVESA VAS BODO STRAŠILA S SVOJIMI VEJAMI. A VI SE NE BOSTE NIČ USTRAŠILI, KER STE ZELO MOČNI, SAJ STE PREMAGALI TUDI KORONA VIRUS. OD ŽIVALI VAM BO NAJBOLJ VŠEČ MALA GOSENICA, KI SE BO PLAZILA ZA VAMI. KO JO BOSTE OPAZOVALI, SE BO SPREMENILA V METULJA IN TO VAM BO PRINESLO SREČE ZA CELO POLETJE.



BIK (21. 04.-21. 05.)

CELO POLETJE BOSTE ZELO ZDRAVI IN VESELI. ZALJUBLJENI BOSTE V VAŠ NOVI AVTO. OD TE LJUBEZNI SI BOSTE CELO POLETJE PREPEVALI: »MALA VOLI AUDI, MALA VOLI BMW, MALA VOLI DOLARE, MALA VOLI EURE.« PREŽIVELI BOSTE POLNO LEPIH TRENUTKOV V TEM LEPEM NOvem AVTU, KI BO ZNAMKE AUDI ALI BMW. SREČNO VOŽNJO!



DVOJČKA (22. 05.-21. 06.)

ODLOČILI SE BOSTE ZA IZLET NA LUNO. TAM BOSTE VIDELI ČISTO OD BLIZU ZVEZDE IN OBLAKE. VIDELI BOSTE TUDI RDEČE IN ORANŽNO SONCE. ZELO VAM BO VŠEČ IN VAS BO LEPO ZAGRELO. ZAGLEDALI BOSTE TUDI VESOLJSKO LADJO, V KATERI BO PRIJAZEN MODRI VESOLJEC Z MODRO ČELADO IN S TREMI OČMI, HRANA MU JE MODRO NEBO. SREČALI BOSTE ŠE RAKETO, V KATERI BODO VSI UČENCI OŠ DR. LJUDEVITA PIVKA PTUJ, KI BODO TUDI NA IZLETU.



RAK (22. 06.-22. 07.)

ZELO VAM BO VROČE TO POLETJE, ZATO PIJTE VELIKO NAVADNE VODE ZA ŽEJO. PRIVOŠITE SI VELIKO ZABAVE. LAHKO SE ŠPRICATE Z VODNIMI PIŠTOLAMI, LAHKO SI MEČETE VODNE BALONE, LAHKO SI SLEČETE MAJICO, LAHKO SE OBLEČETE V KRATKE HLAČE. NAJBOLJŠE PA JE, DA SKOČITE V BAZEN IN UŽIVATE V VODNI PLAVALNI ZABAVI.



LEV (23. 07.-23. 08.)

ŠLI BOSTE NA MORJE. TAM BOSTE VSAK DAN VIDELI ŠKOLJKE, RIBE, DELFINE IN MORSKEGA PSA. PRIJAZNI DELFIN VAS BO POVABIL, DA SE USEDETE NA NJEGOV HRBET. ODPELJAL VAS BO NA EN KROG PO MORJU IN VAM BO PREDSTAVIL SVOJO DRUŽINO. MORSKI PES PA BO MALO BOLJ NESRAMEN, SAJ VAS BO HOTEL POJESTI. AMPAK VAS BO REŠIL VAŠ PRIJATELJ DELFIN, TAKO DA SE BO VSE SREČNO KONČALO.



DEVICA (24. 08.-23. 09.)

ODLOČILI SE BOSTE, DA GRESTE V KINO. TAM BOSTE JEDLI SLADKE KOKICE IN PILI VODO. GLEDALI BOSTE ČAROBNI FILM. TA FILM BO ZELO NAPET IN GLEDALI GA BOSTE KAR ŠEST UR. KO SE BODO LUČI V KINU PRIŽGALE, BOSTE ZAČARANI V ŽABO IN TAKI BOSTE ODSKAKJALI DOMOV. REŠI VAS LAHKO LE PRINC ALI PRINCESA TAKO, DA VAM DA POLJUB.



TEHTNICA (24. 09.-23.10.)

ODŠLI BOSTE NA SUPER CIRKUŠKO PREDSTAVO. V NJEJ BODO NASTOPILI LEV, SLON, KROKODIL, LEOPARD IN OPICA. PRIŠEL BO TUDI KLOVN. ON BO DAL OPICI VELIKO ŽOGO IN OPICA SE BO Z NJO IGRALA. POTEM BO DAL LEVU HRANO IN LEV JO BO POJEDEL. SLONU BO DAL PET ŽOGIC IN JIH BO ŽONGLIRAL V ZRAK. NA KONCU PA BO KROKODIL POJEDEL KLOVNA IN POTEM BO LEOPARD KROKODILU POKAZAL KAZALEC IN KLOVN SE BO PRIKAZAL NAZAJ. VSE ŽIVALI IN KLOVN SE BODO SKUPAJ PRIKLONILI, VI PA BOSTE MOČNO PLOSKALI.



ŠKORPIJON (24.10.-22.11.)

ŠLI BOSTE NA POROKO IN TAM BOSTE POMAGALI NAPIHOVATI NESKONČNO BALONOV. VIDELI BOSTE VELIKO SLASTNO TORTO, KI BO VELIKO PRESENEČENJE. IZ NJE BO SKOČIL DEJAN VUNJAK. POTEM PA SE BO NEVESTA POROČILA NAMESTO S SVOJIM MOŽEM Z DEJANOM VUNJAKOM. TUDI DEJAN VUNJAK SE BO Z NJO POROČIL. DO KONCA SVOJIH DNI BOSTA ŽIVELA OD LJUBEZNI. VI PA BOSTE DOBILI KAR PET KOSOV DOBRE ČOKOLADNE TORTE, KER STA BILI NA POROKI DVE TORTI. ENA ZA PRESENEČENJE IN ENA ČOKOLADNA ZA POJESTI. DOBER TEK!



STRELEC (23. 11.-21. 12.)

POLETI SI BOSTE ZAŽELELI ITI V HRIBE, ZATO BOSTE ŠLI NA POHORJE. NA VRHU POHORJA BOSTE SREČALI PINGVINE, KI SO SE IZGUBILI. IGRALI SE BOSTE Z NJIMI IN JIM METALI ŽOGICE V ZRAK, ONI PA JIH BODO LOVILI. ŽOGICE SE BODO V MRZLEM ZRAKU SPREMENILE V SLADOLEDNE KROGLICE IN JIH BOSTE POJEDLI KOT SLADOLED.



KOZOROG (22. 12.-20. 01.)

ČEZ POLETJE BOSTE HODILI V TOPLICE. TAM SE BOSTE OD JUTRA DO VEČERA KOPALI, SE VOZILI PO TOBOGANU IN PLESALI. V BAZENU SI BOSTE PODAJALI VODNO ŽOGO IN SE ZALJUBILI V NEKOGA IZ DRUGE ŠOLE. POTEM SE BOSTA VSAK DAN IGRALA SKUPAJ IN VAM BO TO POLETJE OSTALO V NAJLEPŠEM SPOMINU CELO ŽIVLJENJE.



VODNAR (21. 01.-19. 02.)

ODŠLI BOSTE NA OGLED POSTONJSKE JAME. TAM BOSTE VIDELI ČUDNE JAMSKÉ STENE. ZA NJIMI SE BO DOGAJALO NEKAJ ZELO ČUDNEGA IN SLIŠALI SE BODO ZELO ČUDNI GLASOVI IN VELIKO ROPOTANJE. ZDELO SE VAM BO STRAŠLJIVO. POTEM SE BO ZRUŠILA STENA IN VIDELI BOSTGE DVA PRAVA JAMSKA DINOZAVRA – MLADIČKA IN MAMICO. TO BO RES KUL DOŽIVETJE.



RIBI (20. 02.-20. 03.)

POLETI BOSTE ODŠLI V MURSKO SOBOTO. TAM SE BOSTE IGRALI V VELIKEM PARKU. IN POTEM SE BO ZGODILO NEKAJ NEVERJETNEGA. MIMO BODO PRIŠLI NOGOMETAŠI MURE IN SLOVENSKI ROKOMETAŠI. POTEM SE BO ZAČELA TEKMA ROKOMETAŠI PROTI NOGOMETAŠEM. VI BOSTE NAVIJAČI. TEKMA PA BO ZELO NAPETA. ZMAGALI BODO SLOVENCİ IN BODO DOBILI ZLATE POKALE IN ZLATE MEDALJE.

SKUPAJ POBARVAJMO DAN

Skupaj pobarvajmo dan je medgeneracijski dogodek, ki smo ga v sodelovanju z Društvom Sožitje Ptuj izpeljali pri nas že drugič. V okviru tega dneva se je na celi šoli dogajalo marsikaj zanimivega, vse pa je bilo povezano s smehom in nasmehom. Vodilna nit dogajanja se je namreč glasila: Nasmehi – včeraj, danes, jutri. Dan je bil ustvarjalno nasmejan. V medgeneracijskem druženju na daljavo pa smo sodelovali: Vrtec Ptuj, OŠ dr. Ljudevita Pivka, OŠ Olga Meglič, OŠ Ljudski vrt, OŠ Grajena, Sožitje Ptuj, Cirus Kamnik in Dom upokoјencev Ptuj.



Skupaj pobarvajmo dan je bil naš junijski dan dejavnosti. Ta dan smo šivali smajlije. Zelo smo se smejali sošolcu in učitelju Gorazdu, ki je fajn in zelo smešen. Plesali smo swish swish in Leontina je učila učitelja Gorazda. Bilo je zelo smešno! Naredili smo tudi nasmehi iz češenj učiteljice Marije in se jih na koncu do sitega najedli.

NASMEH - VČERAJ, DANES, JUTRI.

V knjigarno vstopi moški in reče: »Rad bi knjigo Moški, gospodar v hiši.«
Prodajalka odgovori: »Znanstveno fantastiko prodajamo v 1. nadstropju.«

*

Se sprehaja želva po cesti, pa jo oropa 12 polžev.
Pride policija.
Želva: »Joj, ničesar se ne spomnim, je potekalo vse tako hitro.«

*

Dva krompirja hodita po cesti.
Ko enega povozi avto, drugi reče: »Pridi, greva naprej, pire krompir.«

*

Kaj zapojemo, ko je babica stara 90 let?
Štej še minuto.

*

Kak blondinka naredi marmelado?
Da vzame krof in ga prereže na pol.

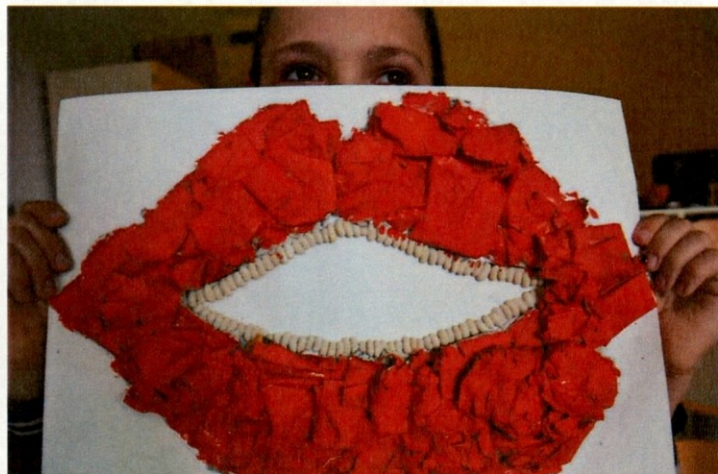
*

Zakaj ni več Kekca?
Ker je v pašteti.

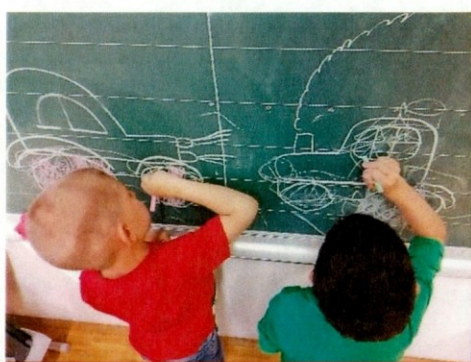
*

Učiteljica vpraša Janezka: »Janezek, zakaj si včeraj spet manjkal v šoli?«
Janezek: »Babica je zbolela.«
»Ne verjamem. Vsakič, ko manjkaš, rečeš isto,« reče učiteljica.
Janezek pa: »Veste, tudi doma se pogovarjamo, da si babica izmišljuje.«

NASMEH NE POZNA DRUGAČNOSTI!







MISLI DEVETOŠOLCEV OB ZAKLJUČKU OSNOVNE ŠOLE



Aljaž Hameršak, 9. r

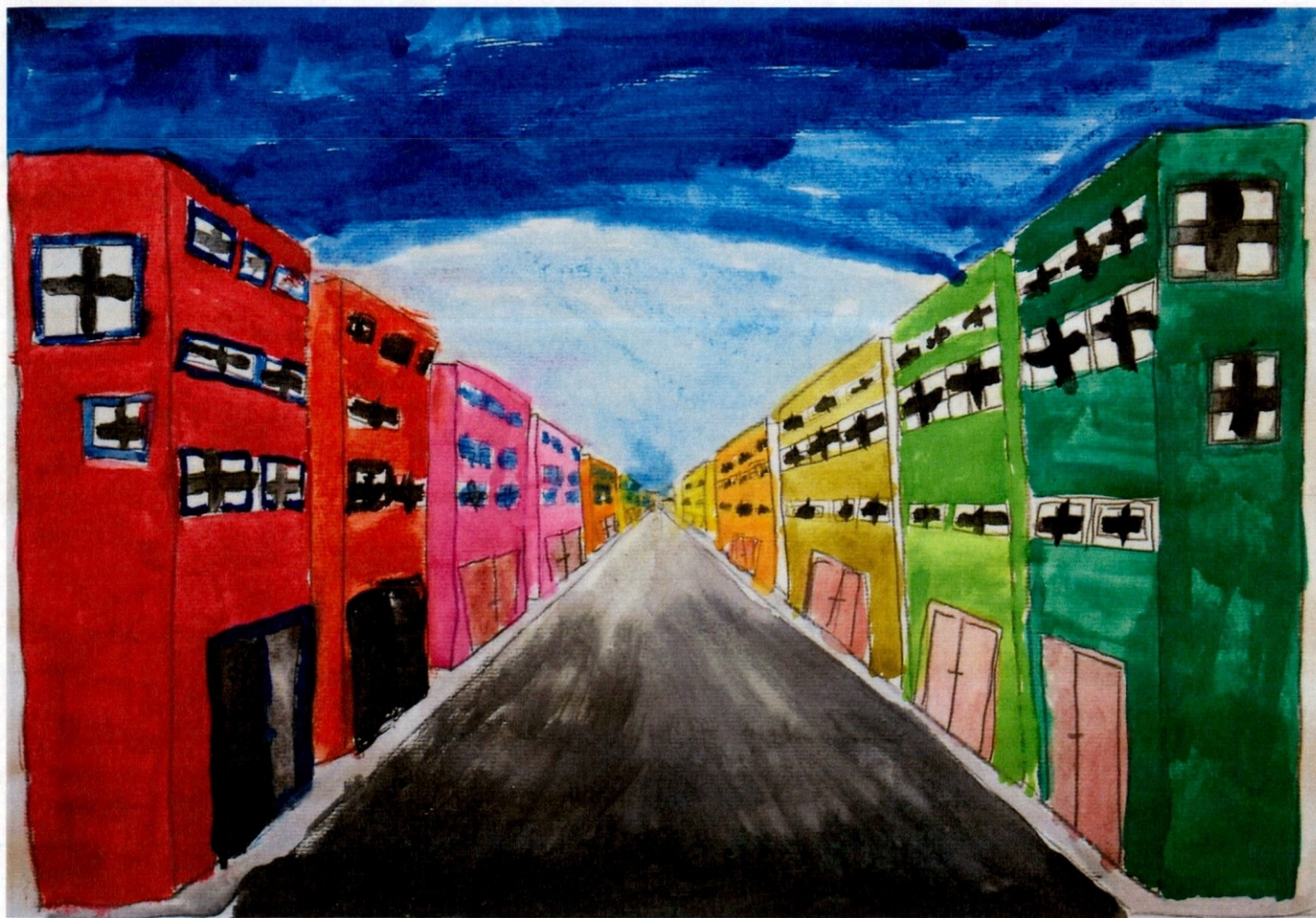
Prišel je čas, ko se devetošolci poslavljamo od vas.

Kar nekaj let smo preživali na tej šoli. Marsikaj smo doživeli. Bilo je malo slabih in veliko lepih doživetij. Dosti smo se učili in naredili veliko nalog. Najraje smo imeli odmore, ko smo se lahko družili z učenci drugih razredov. Med seboj smo se včasih bolj in včasih manj razumeli. Dobro smo se razumeli z učitelji, ki so nas večinoma razumeli. Lepo nam je bilo tudi v šoli v naravi, kjer smo se bolje spoznali.

Zdaj odhajamo in pri srcu nam je težko. Šole se bomo vedno spominjali z lepimi spomini.

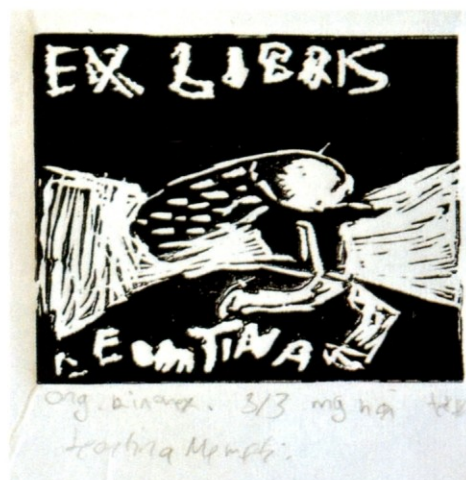
Vaši 9.

Radi vas imamo.



Sara Kumer, 9. r.

DEVETI SE POSLAVLJAMO



Aljaž
Leontina
Sara
Sanja

